Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36903
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

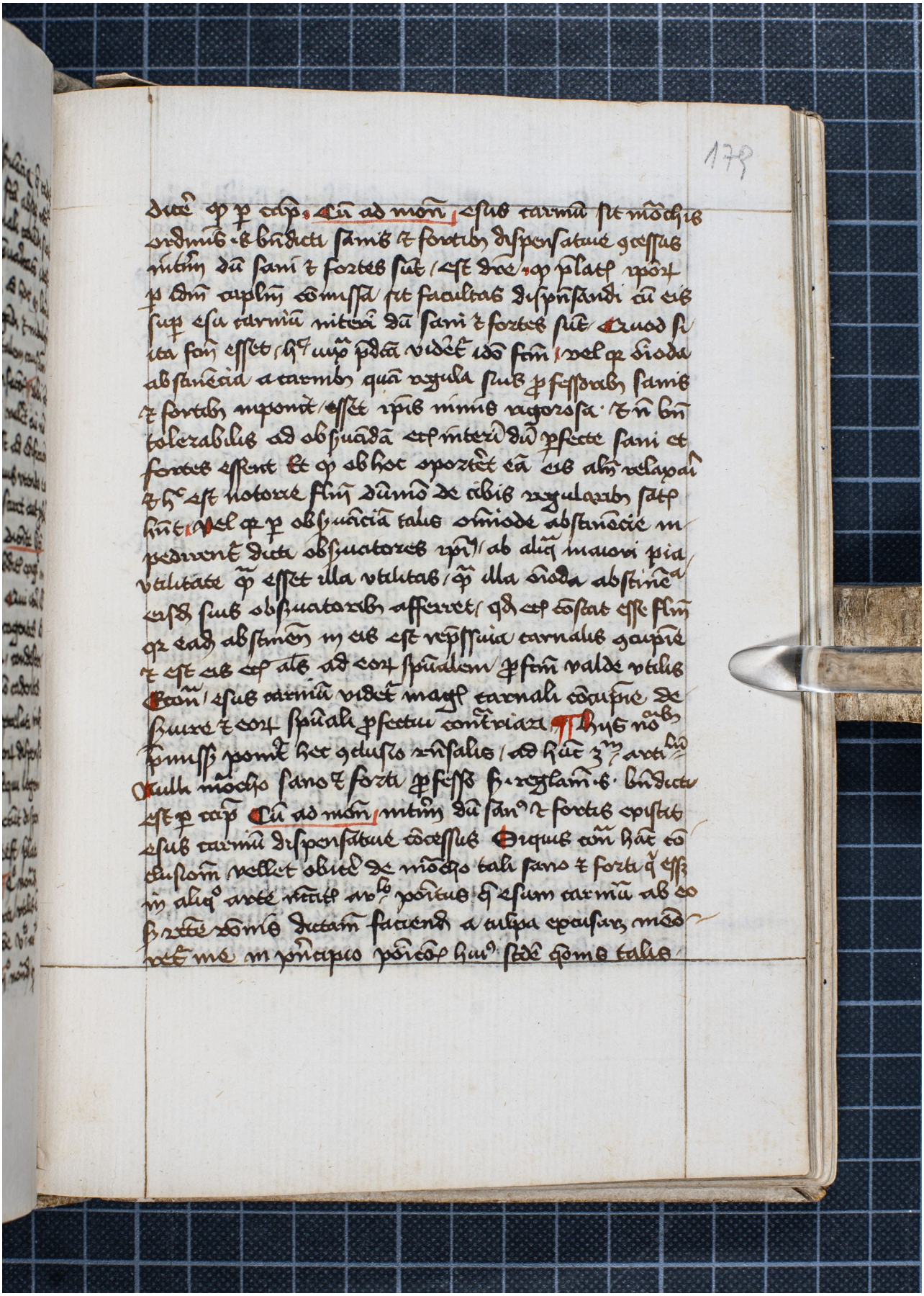

179

dicit quod ipse dicit. Cum ad mon. esus carnis sit monachis
ordinis et benedicti sanis et fortibus dispensatione gressus
nutrim du sani et fortes sint. Est dicendum quod platis upot
p dm cuplim commissa sit facultas dispensandi cum eis
sup esu carnium mitera du sani et fortes sint. Quod si
ita fori esset, hi qui ipsam videt ido fem, vel qr diuda
abstinencia a carnibus quam regula suis infirmis sanis
et fortibus imponit esset ipsis minus rigorosa. et in bn
tolerabilis ad obseuandam et mterid du infirmi sani et
fortes essent. Et qd ab hoc oportet eam eis alm relaxari
et hoc est notorie flim dumo de cibis regularibus satis
sint. Vel qr ipse obseuancia talis omnode abstinencie im
pedirent dicti obseuatores ipsi ab aliq maiori pia
utilitate qm esset illa utilitas, qm illa diuda abstinen
cias suis obseuatoribus afferret, qd et constat esse flim
qr eadem abstinencia in eis est repressiua carnalis concupis
et est eis et ad cort spualem ipsum valde utilis
Item esus carnium videt magis carnali concupis de
siderare et cort spuali ipsum contrariari. Ihus nobis
premissis ponit hic quidam rationalis, ad hanc 3m arti
culum monachis sano et forti ipsis hi regulam. b. benedicti
est ipse cap. Cum ad mon. mutim du sani et fortes cpstit
esus carnium dispensatione concessus. Dicunt cum hanc con
clusionem nollet obiicere de monacho tali sano et forti q esset
in aliq arte vitiis nolo ponitur q esum carnium ab eo
hi arte domo dictam facienda a culpa excusare, mon
nolite me in principio pericoli huius sedi domo talis